

kal.komp

53214

I

Mag. St. Dr.

G

*Gregorovic Sigismundi: Quaestio de
scientia naturali peripatetica in
communem.*

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002453

QVÆSTIO

DE

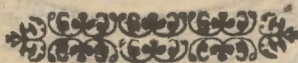
SCIENTIA NATV-

RALI PERIPATETICA IN

Communi.

OCTO LIBRIS PHYSICIS AB
ARISTOTELE comprehensa.

A

*M. SIGISMYNDO GREGEROWIC COL-
LEGA MINORE,*AD DISPVTANDVM PROPO-
sita, Anno D. M. DC. XXVI.
Die 7. Aprilis. Hora 10.*Permissu M. D. Rectoris.*

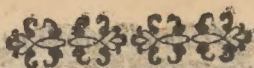
CRACOVIAE,

In Officina Typographica Francisci Casarii,
Anno Domini 1626,

Quid mihi Virtutes Vestras celebrare necesse est,
Quas adeo clarè, Regia Sceptra canunt.

*Admodum Reuerendis & Excell. Viris, Dominis,
S. Theologiae in Almâ Academia Cracouien.*

**DOCTORIBVS,
LICENTIATIS, SENTENTIARIIS,
BACCALAVREIS, REGIIS PROFESSO-
RIBVS, COLLEGII MAIORIS COLLEGIS.**

*Dominis & Patronis, maxima ob-
seruantia colendis.*

SALVTEM ET FELICITATEM P.

*E*ceram non ita pridem, pro loco inter Col-
legas Academicos obtinendo, sub auspiciis
felicibus Illustrissimi & Reuerendissimi tum
Luceorien: nunc verò Wladislauiensis &
Pomeraniae Antistitis, Senatoris de Eccle-
sia Dei, & Rep. meritisissimi, de Natura cae-
lesti, velitationem. Non aduersos habuit
successus contentio; aderant enim praece-
lentium à Vestro Collegio peraugusto Virorum animi, qui labo-
ribus honestis & conatibus haud quaquam reprobatis, conueni-
enti premio calcar ad maiora cursum intendenti addendum pu-
tauerunt. Nunc iterato cum virum mearum periculum face-
re, & otij Philosophicæ rationem apud Vos Admodum Reueren-
dos & Clarissimos Dominos deponere cogito; Illud potissimum
Contemplationis accipio, quod maximus Philosophorum Aristote-
les, de Ente mobili; (liceat modo in palestra Philosophica Philoso-
phica mare loqui) eiusq; causis, principiis, affectionibus internis
& externisq;, octo Libris complexus est. Idq; vel hoc nomine facio,

ut inde sincera & pura Aristotelici instituti Veritas, quam ego
libros illius octo de Auscultatione Physica iuuentuti Academica
interpretatus, sedulo inquirebam, in lucem prodeat: tum ut ipsa
Docendi ratio, quam in abditis reconditūq; sensibus tanti Philo-
sophi referendis secutus sum, è profundo (quod aiunt) Democriti
puteo eruta, favore vestro perbenigno letetur. Vestri autem no-
minis protectione, vestroq; splendore gaudere cum ipsa veritate
volui, ut potè à quibus praeceptoribus eruditissimis & omni sci-
entiarum ac disciplinarum genere instructissimis hoc me didi-
cisse libenter ac merito recognosco. Non deerit profectò animus
in tam difficili negotio, si modò vos Viri praestantissimi pro Ve-
strâ singulari humanitate & in literas propensione, hoc quod Ve-
strum est & in vestro sinu natum, innatâ vobis beneuolentiâ &
patrocinio complecti velit. Ego verò Deum Optimum Maxi-
mum votis pro Vestrâ communi salute profusus demissè vene-
rabor: ut felicissima in dies bonorum omnium incrementa, cum
incolumi valetudine ex immenso Beneficientia sua Oceano in
Vos omnes liberalius effundat. E Collegio Minorum Professo-
rum pridie Non. April.

Admodum R. & Excell. Dominat. V.

Cliens deuotiss: aeternum

M. Sigismundus Gregerowic

C. Min.

QVÆ

In Nomine Domini Amen,

Q V Æ S T I O

Sciētia Naturalis nomine Philosophiæ dignissima, Vna specie, nō genere, Speculatiuaq; existēs, necnon Ens mobile præcisē sumptum pro obiecto Formali considerans, Communium principiorū, causarū & affectionū, quarū aliæ intrinsecæ, aliæ extrinsecæ dicuntur, tractationem tantū suscipiat; an verò etiā superioris ordinis aliquid tale attingat, necne?

CONCLUSIO PRIMA.

Naturalis Philosophia est verè & propriè Scientia.

COROLLARIA.

1. Error est antiquorum, cognitionem veritatis homini esse impossibilem asserentium, & omnem scientiam auferentium.
2. Rerum naturalium nomine, corpora sensibilia, nempe Cælos, Elementa & Mixta, hoc loco intelligimus.
3. Scientia rerum Naturalium nomen sibi usurpat Philosophie.

4. Inconstantia & mutabilitas rerum naturalium, ut potè quæ non semper se eodem modo habent, non impedit naturam Scientiæ.
5. Corruptibile in Vniuersali, sempiternæ est Quidditatis & Essentiæ: Enunciationesq; dictæ de eo sunt immutabilis veritatis.
6. Corruptibilis in vniuersū directā esse scientiam, in cuius naturam directè fertur Intellectus: particularis verò, nonnisi ex cognitione Vniuersalis & secundariò dicimus.

CONCLUSIO SECUNDA.

Scientia Naturalis Speculatiua existens, est vna specie scientia, vnusque simplex habitus.

COROLLARIA.

1. Theoricum & Practicum, sunt differentiæ essentialis & intrinsecæ scientiæ.
2. Scientia speculatiua rectè in Physicam, Mathematicam, & Metaphysicam, diuiditur.
3. Naturalis scientia, respicit suapte naturā solam cognitionem.
4. Sicut ridiculum est dicere, aliam atq; aliam esse scientiam Matheseos, quæ tractat de linea, superficie, triangulo, quadrangulo: geminum

in modum à vero alienum est dicere, diuersas
esse scientias specie Naturales, quarum altera
de Materia & Forma, &c. altera de Affectio-
nibus communibus doceat.

Modus definiendi per Materiam & Formā,
Physicam, scientiam contemplatricem, ut
Mathematicam per solam Formam, Metha-
physicam per vniuersalissimas rationes: ar-
guit.

6. Intellectus noster, vna & simplicissima po-
tentia, ut fertur optime in plura obiecta specie
diuersa materialiter. ita & Naturalis scientia,
etiam si feratur in plures conclusiones, erit vna
simplicissima qualitas.

CONCLUSIO TERTIA.

Proprium scibile quod subiicitur scientiæ Na-
turali pro Obiecto formali, est Ens Mobile præcise
sumptum.

COROLLARIA.

1. Toto Cælo errant illi qui dicunt, Ens habere se
ut materiale obiectum scientiæ Naturalis,
Mobile autem ut Formale; cum hæc duo v-
num significant, nempe subiectum adæqua-
tum Formale.

2. Mobile quia non tam laborat equiuocatione
ut naturale, optime exprimit rationem For-
malem, obiecti Phisici.
3. Ens mobile non tantum habet rationem For-
malem obiecti Scientie, sed etiam obiecti Intel-
lectus, ut dicit quidditatem rei materialis.
4. Absurdum censei non debet, ponere idem
subiectum octo Phisic. & totius scientie Na-
turalis: nisi forte utrobique in eodem sensu
sumatur, quod non asserimus.
5. Ens ut scibile, non presupponit abstractionem
totalem, quam uniuersale à suis particulari-
bus exigit, sed abstractionem formalem.
6. Doctrina Aristotelica consentaneum est, ob-
iecta scientiarum distribui ex latitudine Entis
secundum communissimas rationes, in quibus
omnia Entia conueniunt, cuius cum alie Sci-
entie partem capiant, tum quoque ipsa Scien-
tia Naturalis, Ens quod possibile est moueri.

CONCLUSIO QUARTA.

Scientia Naturalis in communi, octo Libris ab
Aristotele comprehensa, explicationem commu-
nium Principiorum, causarum, & affectionum Na-
turalium continet.

COROLLARIA.

1. *Doctrina Principiorum Naturæ atq; Causarum, institutum Scientiæ huius edocet.*
2. *Cognitio proprietatum Entis mobilis, nempe Motus, Infiniti, Loci, Vacui, & Temporis, eiusdem scientiæ intentum ostendit.*
3. *Ex tribus principiis, scilicet Materia, Forma, Priuatione, primum locum sibi vendicat Materia, subiectum Formæ substantialis, substantia incompleta, pars quidditatis naturalis, differens à materia Cæli genere Physico, ex se non cognoscibilis sed per analogiam ad Formam, in potentia ad Formam substantialem & accidentalem, nullum actum includens.*
4. *Forma secundum principium, dans esse simpliciter inseparabile à se, recipitur in materia nuda, ut actus, educiturq; de potentia materie, præter Animam rationalem, in illaque præexistit secundum esse virtuale, quod à priuatione est omnino distinctum.*
5. *Causas quarum Physicus naturam disquirat, ut sunt generationis, corruptionis, & cuiusvis alterationis principia, quatuor esse, Materialem, Formalem, Efficientem, & Finalem*

lem, quibus Cause per accidens duc, ex effectibus non intentatis prodeuntes, annumerantur scilicet Fortuna, & Casus.

6. Cause secunde etsi habeant veram efficientiam Physicam, concursu tamen actuali Prime, ad producendos effectus indigent.

CONCLUSIO QUINTA.

Communes passionēs Entis mobilis, quædam sunt Intrinsecæ quædam Extrinsecæ.

COROLLARIA.

1. Motus & Infinitas sunt intrinsecæ & communes passionēs Entis mobilis, eo quod non sint extra naturam eius; ut Locus, Vacuum, & Tempus, quæ sunt extrinsecæ.
2. Motus primum locum tenet, ob maximam cum natura affinitatem, estq; entitas successiva & non distincta à suo termino realiter, sed formaliter solum, existens in mobili tanquam in subiecto, non productivè sed subiectivè.
3. Infinitum cuius semper est aliquid accipere extra, dari in natura Cathegorematicè, imò & per potentiam Dei absolutam, neq; secundum magnitudinem, neq; secundum multitudinem,

dinem, tam in rebus materialibus, quàm in immaterialibus, nisi Syncategorematicè, constanter asserimus.

4. Locus prima passio extrinseca Entis mobilis, est terminus continentis primo immobilis; alter quidem communis, qui multa sine ordine continet, ut Cælum; alter proprius, qui vnum tantū corpus immediate circumscribit.
5. Vacuum nequaquam dari, neq; insertum corporibus, neq; auulsum ab eis, propter incolumitatem Vniuersi, quæ mutuam cohesionem partium poscit, ad influxum celestium transmittendum, certò affirmamus.
6. Omnium hominum de Tempore loquentium consensus docet, Tempus esse ens reale & successiuum, partim dependens partim independens ab Anima.

CONCLUSIO SEXTA.

Non est impossibile, præter hanc principiorum tractationem Physicam, Philosophum etiam attingere ea in hac Scientia, quæ sunt Altioris ordinis.

COROLLARIA.

1. Motum semper fuisse, & maximè circulare perpetuo existere demonstrans Philosophus,
Pri-

- Primum Motorem inuestigat, eiusq̃ eternita-
tem demonstrat.
2. Medium efficax Physicum, quo Primi Moto-
ris eternitas optime demonstrari potest, est
Motus.
 3. Non tam collectione necessaria, quàm potius
ex hyppothesi, Primi mouentis eternitatem
colligere licet in Aristotele.
 4. Supposito motu eterno, sequitur optime, Mo-
uens esse sempiternum, etiam necessitate con-
sequentis.
 5. Motus quatenus continet motionē, tam cau-
se efficientis quàm finalis, ducit ad Mouens
simpliciter & absolute primum.
 6. Prima caussa, purus & summus Actus, omnes
in se perfectiones eminentissime continens, est
sempiternæ durationis & infinite virtutis, per
Philosophum 8. Physic. qui preparatorius est
ad duodecimum Methaphysicum.

DEO GLORIA ET GRATIA.

24. 1. 7.

ita-

oto-

est

tius

tem

Mo-

on-

au-

sens

nes

est

per

est

4. 138

4. 138

4. 138

4. 138

4. 138

4. 138

4. 138

